

[Stetter.]

forventet uundgåeligt sammenbrud på arbejdsmarkedet. Vi ved, at socialdemokratiet ikke drømmer om at forhandle en løsning uden om LO, og ved at fremtvinge et forhandlingsnej fra det største parti er der langt ud i fremtiden lagt gift for en fornuftig indkomstpøolitik. Efter alle vurderinger og alle tingets erfaringer er en sådan den eneste mulighed for at løse dansk økonomis største problem, de voldsomme omkostningsstigninger. Denne mulighed må efter vor mening ikke sættes over styr. Derfor opfordrer vi statsministeren til her i sidste øjeblik endnu en gang at forsøge at samle de ansvarlige parter, alle de ansvarlige parter for at finde frem til en løsning.

Som sagerne står netop nu i denne time, så ser den konservative gruppe risikoen for et politisk sammenbrud i øjnene. Vi har for længst fremlagt forslag til bekæmpelse af samfundets øjeblikkelige vanskeligheder. Såvel erhvervslivet som fagøkonomerne har bifaldet forslagene, har anset dem for velegnede bidrag til at løse vort største, altomfattende problem, de ødelæggende pris- og omkostningsstigninger. Vi mener, at også vore forslag bør prøves i et udvalgsarbejde.

Det er sørgeligt, hvis statsministeren efter denne debat må konkludere, at folketinget i dets nuværende sammensætning ikke længere magter at klare opgaverne, uanset at vi alle kan indse, at det danske samfund har et klart behov for en fast og en sikker parlamentarisk ledelse.

Partierne burde netop nu i disse dage og uger og måneder have mod til og moral til at beskytte landets interesser i stedet for at pleje deres egne.

Den konservative gruppe har dette mod og har denne moral. Vi støtter regeringen i gennemførelsen af dens fremlagte forslag, men vi gør det i en opfordring til statsministeren om at samle alle ansvarlige parter om en løsning af landets største problem.

Ebba Strange (SF):

Også jeg lyttede rørt til statsministerens tale om solidaritet i forgårs. Det tror jeg der er mange der har gjort rundt omkring i landet. Statsministeren sagde også, at han fandt, det var urimeligt, at det var de arbejdsløse, der alene skulle betale for den

økonomiske situation, som Danmark var kommet i.

Vi er helt enige, og når jeg ikke er rørt mere, er det, fordi vi kommer til at tænke på, hvad det er for en solidaritet, statsministeren vil vise os. Jeg skal ikke gentage, hvad mit partis medlemmer i øvrigt har sagt ved denne lejlighed, men prøve bare at nævne et par enkelte eksempler på, hvornår det er ægte solidaritet, der er tale om, og hvornår det er en solidaritet, der i virkeligheden er falsk og i virkeligheden dækker over en liberalistisk klassepolitik.

Den 10. oktober havde vi en afstemning her i tinget om et dagsordensforslag fra mit partis side, hvor vi foreslog, at der skulle gives fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste i tilfælde af arbejdsløshed. Forslaget blev nærmest hånligt afvist, og det var dog vel ellers en solidaritetshandling, som virkelig havde bevist, at man mener noget med det, man siger. Så længe man ikke vil give fuld dækning, så længe er det de arbejdsløse, der kommer til at betale den højeste pris for Danmarks økonomiske situation.

For en uge siden havde vi en debat i dette ting om kvindens stilling i samfundet. Da blev jeg også nærmest hånligt afvist, da jeg startede debatten med at tale om den høje arbejdsløshedsprocent, der findes især blandt de lavestlønnede kvinder. Og i forgårs hørte vi altså om solidariteten med disse mennesker. Hvor er solidariteten med de arbejdsløse kvinder? Hvor er solidariteten med de lavestlønnede? Når nu overenskomsterne efter regeringens forslag skal forlænges i 10 måneder, forhindres netop disse grupper i at forbedre ikke bare deres lønvilkår, men også deres arbejdsvilkår. De forhindres i at forbedre deres ferievilkår, deres uddannelsesvilkår, de tvinges til i det næste år at fortsætte i de opslidende job, som netop disse grupper i særlig grad får overladt.

Når støtte efter regeringens forslag skal gives uden kontrol fra det offentlige, er der ikke nogen som helst garanti for, at det bliver netop de virksomheder, hvor de lavestlønnede arbejdere er mest truede af arbejdsløshed der bliver reddet.

Endelig har jeg gang på gang søgt solidaritet fra regeringens side, når det drejede sig om at få nedsat betalingen for de familier, der på grund af lav løn eller arbejdsløshed